

РЕШЕНИЕ

№ 630

гр. София, 02.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Ж СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Калина Анастасова

Членове: Темислав М. Димитров
Михаела Касабова

при участието на секретаря Мария Т. Методиева
като разгледа докладваното от Калина Анастасова Въззивно гражданско дело
№ 20231100510118 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 258 – чл. 273 ГПК.

С Решение № 9978 от 12.06.2023 г. по гр.д. № 19300/2022 г. по описа на СРС, 138 с-в са отхвърлени, като неоснователни в една част предявените от „БНП П.П.Ф.“ С.А., вписано в Търговския и фирмен регистър под №542097902, чрез „БНП П.П.Ф.“ С.А., клон България, ЕИК ****, с правопреемник Ю.Б. АД, ЕИК **** срещу М. Я. М., ЕГН *****, с адрес ГР.СОФИЯ, БУЛ.****, искове с правно основание чл.422 ГПК, вр. с чл. 430, ал. 1 и ал. 2 ТЗ, вр. с чл. 9 ЗПК и чл.422 ГПК, вр. с чл.86, ал.1 ЗЗД.

С постановеното решение съдът е признал за установено, че М. Я. М., ЕГН *****, с адрес ГР.СОФИЯ, БУЛ.****, дължи на БНП П.П.Ф.“ С.А., вписано в Търговския и фирмен регистър под №542097902, чрез „БНП П.П.Ф.“ С.А., клон България, ЕИК ****, гр. София, ж.к. Младост 4, Бизнес парк София, сгр. 14, с правопреемник Ю.Б. АД, ЕИК ****, сумата от 242.16 лв. - главница по договор за потребителски заем № PLUS-15548360/06.12.2017г., ведно със законна лихва от 21.11.2019 г. до изплащане на вземането, за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК от 21.02.2020 г. по гр.д. № 66923/2019г. на СРС, 138 състав, като е отхвърлен

иска за главница за разликата над сумата 242.16 лв. до пълния ѝ предявен размер 2497.25 лв., както и акцесорните претенции за възнаградителна лихва в размер на 258.43 лв. за периода 20.11.2018г. до 20.12.2019г. и за лихва за забава в размер на 227.04 лв. за периода от 20.12.2018г. до 11.11.2019г.

Срещу така постановеното решение, в частта на отхвърляне на претенциите е подадена въззивна жалба от ищеца, като са изложени доводи за неправилност на постановеното решение; необоснованост и незаконосъобразност, поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Неправилно, според ищеца, съдът е приел, че процесния договор за кредит е недействителен на основание чл.22 ЗПК вр. чл.11, ал.1, т.11 и т.12 от ЗПК. Доколкото в производството е доказано, че кредитодателят е изпълнил указанията на чл.11, ал.1, т.11 и т.12 от ЗПК, неправилен се явява извода на съда, че договора е недействителен и се дължи връщане само на чистата стойност на актива. Моли за отмяна на решението на СРС в обжалваната част и уважаване в цялост на предявените искове. Претендира разноски.

На 31.05.2023 г. е извършено прехвърляне на търговското предприятие на „БНП П.П.Ф.“ С.А., клон България, ЕИК **** в полза на Ю.Б. АД, ЕИК **** вписано в ТР по партидата на отчуждителя и на приобретателя.

В подадената въззивна жалба правоприемника Ю.Б. АД заявява, че поддържа подадената въззивна жалба.

Въззиваемата страна и ответник М. Я. М. не подава писмен отговор на въззивната жалба в срока по чл.263, ал.1 ГПК. В с.з. на 24.01.2024 г. изразява становище за неоснователност на въззивна жалба. Излагат се доводи, че първоинстанционното решение в обжалваната от ищеца част е правилно, като обосновано и мотивирано, като в производството и при постановяването му не са допуснати процесуални нарушения. Моли за потвърждаване на решението в обжалваната от насрещната страна част като правилно и законосъобразно. Претендира разноски.

Софийски градски съд, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства съгласно разпоредбите на чл. 235, ал.2 ГПК и чл.269 ГПК, намира за установено следното:

Въззивната жалба е допустима – същата е подадена от легитимирана страна в процеса, в срока по чл.259, ал.1 ГПК срещу подлежащ на въззивно

обжалване съдебен акт.

Съгласно нормата на чл.269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта му – в обжалваната част, като по останалите въпроси той е ограничен от наведените в жалбата оплаквания, с изключение на случаите, когато следва да приложи императивна материалноправна норма, както и когато следи служебно за интереса на някоя от страните – т. 1 от Тълкувателно решение /ТР/ № 1/09.12.2013 г. по тълк. дело № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС.

Съдът приема, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно. На основание чл. 272 ГПК въззивният състав препраща към мотивите, изложени от СРС. Независимо от това и във връзка с доводите във въззивната жалба е необходимо да се добави и следното:

За да постанови решение в обжалвания смисъл, СРС е приел, че при сключване на процесния договор за кредит са нарушени императивните разпоредби на чл.11, ал. 1, т. 11 и т.12 ЗПК, водещо до недействителност на договора на основание чл. 22 от ЗПК. С оглед това, съдът е приел, че чистата стойност на кредита по смисъла на чл. 23 от ЗПК, която се дължи на кредитора следва да бъде заплатена от кредитополучателя и същата възлиза на сумата общо 242.16 лв. С постановеното решение съдът е признал съществуването на това задължение, като е отхвърлил претенциите в останалата предявена част за главница, възнаградителна лихва и мораторна лихва.

Решението е правилно при допълнително изложени от настоящата инстанция фактически констатации и правни изводи.

Страните не спорят и чрез представените пред първата инстанция доказателства се установява, че между страните е сключен процесния Договор за потребителски кредит № PLUS-15548360/06.12.2017г. По силата на него кредитодателят „БНП П.П.Ф.“ С.А. е изпълнил договорното си задължение за предоставяне на сумата от 3000,00 лв. по договора чрез превод по банкова сметка на кредитополучателя на 06.12.2017 г.

Установява се от събраните пред първата инстанция доказателства и констатациите на ССЧЕ, която настоящия състав кредитира напълно по реда на чл.202 ГПК, че ответникът е платил сума по кредита в общ размер 2530.80 лв. /част от 780.00 лв., от която в хода на процеса/, а в останалата част за

сумата 2202.72 лв. задължението не е изпълнено. Общата сума, която кредитополучателят се е задължил да върне е 4733.52 лв., платима на 24 броя месечни вноски, всяка в размер на 197.23 лв., като първата е дължима на 20.01.2018. а последната на 20.12.2019 г., съгласно погасителния план, част от договора за кредит. Уговореният годишен лихвен процент е 31.66%, а годишния процент на разходите е 41.13%. Съгласно сключения между страните договор потребителят се е задължил да заплати застрахователна премия в размер на 432.00лв. платима еднократно и такса ангажимент 105 лв. В самия погасителен план е посочено каква част от месечната вноска, кои разходи по кредита покрива. В договора не е посочено обаче на база на какви разходи се изчислява ГПР.

При така установеното, съдът намира следното от правна страна:

По силата на чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК договорът за потребителски кредит се изготвя на разбираем език и съдържа годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочат взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в приложение № 1 начин.

Съгласно чл. 19, ал. 1 ЗПК годишният процент на разходите по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи (лихви, други преки или косвени разходи, комисиони, възнаграждения от всякакъв вид, в т.ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора), изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит.

В процесния договор за потребителски кредит е посочен процент на ГПР 41.13 %, т. е. формално е изпълнено изискването на чл. 11, ал. 1, т. 10 ГПК. Този размер не надвишава максималния по чл. 19, ал. 4 ЗПК. Този размер обаче не отразява действителния такъв, тъй като не включва част от разходите за кредита, а именно – сумата за застраховка по кредита, както и заплатената такса ангажимент, което се включва в общите разходи по кредита по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗПК.

По силата на § 1, т. 1 от ДР на ЗПК "Общ разход по кредита за потребителя" са всички разходи по кредита, включително лихви, комисиони, такси, възнаграждение за кредитни посредници и всички други видове

разходи, пряко свързани с договора за потребителски кредит, които са известни на кредитора и които потребителят трябва да заплати, включително разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредит, и по-специално застрахователните премии в случаите, когато сключването на договора за услуга е задължително условие за получаване на кредита, или в случаите, когато предоставянето на кредита е в резултат на прилагането на търговски клаузи и условия. Общият разход по кредита за потребителя не включва нотариалните такси.

В случая застрахователната премия и таксата ангажимент представляват разходи, които е следвало да бъдат включен в ГПР и липсата на тези разходи в договора при изчисляването на ГПР е в противоречие с императивната разпоредба на чл.11, ал. 1, т. 10 ЗПК, водещо до недействителност на договора на основание чл. 22 от ЗПК. В този смисъл е и даденото определение в чл. 3, буква „ж“ на Директива 2008/48/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета, както правилно е отбелязал в своето решение СРС. Соченият извод се споделя и възприема напълно и от настоящия състав при разрешаване на процесния спор.

Доколкото в сключения договор за кредит ГПР е посочен неправилно, съдът, намира че в случая е налице и нелоялна търговска практика от страна на кредитната институция, „заблуждаваща“ по смисъла на европейското законодателство.

Поради това, съдът намира, че е нарушено изискването за посочване и изчисление на ГПР съобразно законовите изисквания, което от своя страна води до недействителност на целия договор на основание чл. 22 ЗПК, тъй като е изведено като съществено условие на договора.

Доводите на ищеца за необоснованост на постановеното от първата инстанция решение, съдът намира за неоснователни. Фактическата страна на спора е била установена от първата инстанция правилно и по идентичен начин се установява и пред настоящия състав. Съответно, изложените правни изводи са съответни на материалния закон и по идентичен начин настоящия състав ги възприема и излага в постановеното решение.

С постановеното по реда на чл.290 ГПК Решение № 50174 от 26.10.2022 г. по гр.д. № 3855/2021 г., Г. К., IV Г. О. на ВКС е прието, че предявения по

реда на чл. 422 ГПК иск може да бъде уважен на основание чл. 23 ЗПК до размера на чистата стойност на кредитите, при положение, че съдът е достигнал до извод за недействителност на договора по смисъла на чл. 22 ЗПК. Това становище се възприема от настоящия състав и е приложимо при разрешаване на спора по настоящето дело. Признаване на задължението – чиста стойност на кредита с оглед указанията на чл.23 ЗПК може да бъде извършено в производството по чл.422 ГПК.

При така посоченото, изводите на двете инстанции съвпадат и постановеното решение следва да бъде потвърдено като правилно.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 9978 от 12.06.2023 г. по гр.д. № 19300/2022 г. по описа на СРС, 138 с-в, В ЧАСТТА, с която са отхвърлени като неоснователни предявените от „БНП П.П.Ф.“ С.А., вписано в Търговския и фирмен регистър под №542097902, чрез „БНП П.П.Ф.“ С.А., клон България, ЕИК ****, с правопреемник Ю.Б. АД, ЕИК **** срещу М. Я. М., ЕГН *****, с адрес ГР.СОФИЯ, БУЛ.****, искиове с правно основание чл.422 ГПК, вр. с чл. 430, ал. 1 и ал. 2 ТЗ, вр. с чл. 9 ЗПК и чл.422 ГПК, вр. с чл.86, ал.1 ЗЗД за признаване съществуването на парични вземания както следва: за главница за разликата над сумата 242.16 лв. до пълния й предявен размер 2497.25 лв., както и акцесорните претенции за възнаградителна лихва в размер на 258.43 лв. за периода 20.11.2018г. до 20.12.2019г. и за лихва за забава в размер на 227.04 лв. за периода от 20.12.2018г. до 11.11.2019 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК от 21.02.2020 г. по гр.д. № 66923/2019г. на СРС, 138 състав

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____